

[L. D. Rasmussen.]

Spørgsmaal, har, synes jeg, ikke ret meget med Retfærdigheden at gøre. Først kan altsaa den ene af Parterne forhindre en Indlemmelse, og Spørgsmaalet kan da kun afgøres gennem Lovgivningsmagten. Men naar saa Indlemmelsen er hindret, saa kan — det kan ske, det skal ikke ske — Sagen forelægges Lovgivningsmagten. Sker der fremdeles ingen Indlemmelse, kan en Kommune forlange en Tiendedel af den paagældende Nabokommunes Areal indlemmet, og dette kan Indenrigsministeren afgøre.

Det er det Retfærdighedsbegreb, det ærede Medlem har: at Indenrigsministeren skal have Bemyndigelse til at kunne plukke fra en Nabokommune en Tiendedel af dens Omraade og indtil en Tiendedel af dens Befolkningmængde, men bestandig holde de paagældende Landdistrikter udenfor en Indlemmelse.

Carlsen-Skiødt: Det er meget rigtigt, at jeg har overset, at der i det af Flertallet nu stillede Ændringsforslag er borttaget den Sætning, som har staaet der indtil for et Par Dage siden, at kun de valgte Medlemmer havde Stemmeret. Der er vedblivende en Forskel paa de to Forslag. Vi kan ikke tage det af Flertallet stillede Forslag, fordi det giver Stemmeret til Embedsmændene.

Den højtærede Minister sagde, at hele Indlemmelsesspørgsmaalet var ikke kommet frem her, hvis ikke det konservative Parti havde haft en Ordfører fra Odense. Dette tror jeg ikke den højtærede Minister har Ret til at sige. Der er jo ogsaa en Ordfører, som er valgt i Ringkøbing, og han havde akkurat den samme Opfattelse, og for Resten foreligger Forslaget jo som et fælles Forslag fra Venstre og de Konservative. Naar den højtærede Minister føjede til, at han ikke skulde komme ud af Sindets Ligevægt paa Grund af dette Spørgsmaal, kan jeg kun sige, at det glæder mig. Jeg haaber for den højtærede Minister, som jeg haaber for mig selv, at vi altid kan bevare Sindets Ligevægt.

Vagn Bro: Naar den højtærede Minister taler om de snævre lokale Interesser, tør jeg i hvert Fald sige, at slige In-

teresser nærer jeg ikke, jeg tænker paa Sagen i dens Helhed. Og naar jeg nævnte Eksemplet fra Kolding, nævnte jeg det aldeles ikke som noget i og for sig daarlige Eksempel, tværtimod, jeg anerkender Resultatet. Jeg sagde blot, at under denne min Virksomhed havde jeg i al Almindelighed ofte følt mig ilde berørt af, at en saadan Kommission skulde have en saa afgørende Indfyldelse. Det er et saa vigtigt Spørgsmaal, at det efter min Mening var rimeligere og rigtigere, at det blev forelagt Lovgivningsmagten. Dette er, hvad jeg mente paa dette Punkt.

Dernæst skal jeg med Hensyn til de konkrete Eksempler paa Havnetaksterne kun sige, at det dog vist ikke er Ministeren ubekendt, at store Havne med meget betydelig Indførsel og dermed af meget betydelig Interesse for store Befolkningslag har ønsket saadanne almindelige Nedsættelser. Men nu kan vi jo se paa Spørgsmaalet under Sagens videre Gang. Jeg forstaar jo, at den højtærede Regering paa dette Punkt er klar over, at det, som vi tilsigter, skal opnaas, og kan vi opnaa det paa en anden Maade, saaledes at vi faar vort Formaal opfyldt, da skal vi fra vor Side selvsagt ikke være uvillige til Forhandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2 og 3

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.